

[Anders Andersen]

Jeg lægger megen vægt på, at det i betænkningen er skrevet, at man med hensyn til overgangen til lovens virke skal tage rimelige hensyn til de virksomheder, som kommer ind under loven. Det er jo noget, som vi også kender fra behandlingen af momsfor-slag, hvor man, f. eks. da en ny gruppe kom ind under momsloven, og da vi startede momslovgivningen, administrativt tog et rimeligt hensyn, sådan at man ikke i den første periode straks for frem med, skal vi sige bødeforelæg og lignende ting, og det er også det, som er nedfældet i betænkningen her. Det kan ikke afvises, at der kan blive behov for betydelige investeringer på visse områder, og det kan være vanskeligt at få alle de regler på plads, som skal overholdes, inden loven træder i kraft den 1. januar 1979. Derfor går jeg også ud fra, at ministeren er indstillet på at håndhæve disse bestemmelser på en rimelig og human måde over for erhvervslivet og over for dem, der rammes af lovforslaget.

Jeg kan tilslutte mig de ændringsforslag, som ministeren har stillet, og må afvise alle de andre ændringsforslag, også dem, der er stillet uden for betænkningen af retsforbundet. Det er ikke, fordi der ikke i disse ændringsforslag kan være ting, som kunne have været brugt, man hvis man skulle til at sætte disse ændringsforslag ind, så ville det helt ændre lovens karakter, lovens indhold, ikke mindst på det administrative område, hvor man ligesom flyttede ansvaret fra ministeren og over til et dataråd. Jeg mener, det er vigtigt, at ansvaret for lovens administration igennem registernævnet stadig væk kan føres tilbage til ansvarlige ministre.

Jeg er tilfreds med – det står ikke i dette lovforslag, men har også virkning for det – at folketinget får en afgørende mulighed for at følge arbejdet inden for registertilsynet, idet man igennem en årlig beretning kan følge med i, hvad der foregår, og dermed også kan gribe ind, ikke alene med hensyn til lem-pelser, men også med hensyn til skærperler.

Jeg tror, at det resultat, vi er nået frem til, er en saglig afvejning, og jeg kan derfor anbefale, at man stemmer for ministerens ændringsforslag og stemmer de andre ned.

Hagen Hagensen (KF):

Den lovgivning, som vi nu skal til at gå ind i, har sin årsag i, at der er kommet noget, der hedder EDB, ellers havde vi næppe stået over for det nu. Vi er nok kommet til at gå ind i EDB-alderen uden egentlig at være klar over, hvad vi kunne komme ud for. Dengang man begyndte at gøre brug af elektronisk databehandling, var det noget nyt og spændende, og ingen anede i grunden, hvad det kunne føre til. Det har vist sig, at det kan føre til særdeles meget, og det må naturligt føre til, at man gennem en lovgivning på en eller anden måde kommer til at afgrænse, hvad der kan gøres brug af.

Der er ikke spor tvivl om for mig, at den enkeltes frihed ikke må begrænses af bekvemmelighedsgrunde for dem, der nu kan gøre brug af EDB, men omvendt må man ikke afvise, at der kan være behov for at bruge denne moderne ting, som EDB er. Det er altså en balancekunst, som skal udøves, også når der skal gives love. Det er væsentligt, at vi med den udvikling, der er inden for EDB, og, havde jeg nær sagt, hvad der knytter sig dertil, for det er jo meget, meget andet, får en lovgivning, der prøver på at sætte tingene på plads.

Jeg tror, jeg tør sige, at vi næppe har ramt det, der bliver det endelige. Vi kommer til at drøfte denne lovgivning på ny, når vi har draget den lære af den, som vi ikke kunne drage på forhånd. Jeg lægger ikke spor skjul på, at der i de to private lovforslag, der har været, fremsat af de radikale og retsforbundet, er særdeles mange gode tanker, som der godt kunne være grund til at have taget med ind i det, men vi kender bare ikke nok til disse ting. Derfor har det været helt naturligt at bygge på det af ministeren fremsatte forslag – her er det jo kun de private registre, vi drøfter – også fordi det hviler på et arbejde, der i årevis er foretaget for at prøve på nogenlunde at ramme det rette.

Jeg tvivler altså på, at vi helt har ramt det rette i første omgang, og jeg tror, at der kan blive tale om forholdsvis snart at vende tilbage med en ajourføring af loven. Netop derfor er det godt, at tinget får en årlig beretning. Det er også væsentligt for mig, når vi når til, hvem der har det endelige ansvar, at det er en minister og ikke nogen uden for ministerens område. Der må være et ministeransvar forbundet med dette nye, som vi stort set ved for lidt om alle sammen.